

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-07-12)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-07-12)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 118. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010122.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Marienbad, d. 12. Juli 1862.

Kjære Ven! Jeg havde Lyst til at sende vedlagte Brev til T[reschow]¹ i Norge. Hvis det kan afsendes i den Form, hvori det er skrevet, uden at jeg behøver at skamme mig altfor meget herover, da læg det i en Convolutte og bed min Broder besørge Udskriften og sende det afsted. De seer heraf, at det ikke er min Hensigt at trygle om hans Bistand, men snarere eller kun, at gjøre ham lidt betænkelig. Og dog, saaledes som jeg kjender dette besynderlige Menneske, var det ikke umuligt, at Brevet netop kunde gjøre en Virkning paa ham i god Retning. Dog maa De ikke glemme, at det ganske beroer paa D e m, om De vil sende det bort eller ikke. Hvad Virkning hans Adfærd har gjort paa mig, vil han nok kunne læse mellem Linierne, og det er kun dette, der ligger mig paa Hjerte, at han skal fornemme.

Jeg har det ret godt, men Veiret her er afskyeligt, og det klæder ikke Marienbad saaledes at fælde Taarer fra Morgen til Aften. Det har glædet mig i Dag ved Brønddrikningen at see de kjendte Steder igjen. Oberst Irgens fra Norge, en Mand jeg lærte her at kjende 1854, er her atter i Aar og henvendte sig strax til mig.² Det er en net og fornuftig Mand. En Datter af afdøde General Ewald, der er bosat i Norge, modtog mig med saa megen Hjertelighed ved Brønden i Morges og var saa lystig, at det ordentlig gjorde godt. Hun hedder nu Fru Gerner. Desværre reiste hun alt herfra i Eftermiddag. Hun var nær aldrig bleven færdig med at sige mig Farvel, den venlige Kone. En engelsk Herre forærede Sarah en uhyre stor deilig Bouquette Blomster, hvilket gjorde hende meget lykkelig. Saaledes var jo Begyndelsen god. Jeg lever virkelig ogsaa i Haabet, at Cuu-ren vil bekomme mig vel. Jeg hilste Kilden i Dag som en gammel Ven, der alt flere Gange har skjænket mig fornyet Kraft. Gud, hvilken Samling af stygge Mennesker man dog seer paa saadant et Badested! Sarah udraaber den ene Gang efter den anden: Uh! hvor de er grimme! A. S.s Anmeldelse af Brevene er jo ganske net.³ Saa meget er dog vist, at hun skriver bedre end de andre Blades Herrer.

Jeg har været ganske rørt over atter i Dag at læse Deres Brev fra 8. Juli. Jeg kan næsten ikke taale at tænke, at De s. 119 har maattet tale med den hovmodige T.¹ Jeg kjender ham, naar hans Hovmodsdjævel har Sæde hos ham! Jeg er taknemmelig over det Offer, De har bragt mig ved at henvende Dem til ham. Hvor det dog er forfærdeligt at være saa gammel og saa forfængelig, thi at hans Modstand i vor Sag reiser sig af saaret Forfængelighed, derom er jeg overbeviist. Gud fri os Alle fra det Onde!! Da jeg i Aftes i Sengen tænkte med Vrede paa ham, da overfaldt der mig tillige en Medlidenhed med ham, tænk dog! Saa nær ved at skulle forsage al Forfængelighed, som han ifølge sin Alder er, og dog, at sidde saa dybt i denne Verdens Jammer! Jeg fik virkelig Medlidenhed med ham. ...